

Warszawa, dnia 23 kwietnia 2021 r.

Poz. 754

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 marca 2021 r.

w sprawie mocy obowiązującej Porozumienia o wygaśnięciu dwustronnych traktatów inwestycyjnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonego w Brukseli dnia 5 maja 2020 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o ratyfikacji Porozumienia o wygaśnięciu dwustronnych traktatów inwestycyjnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonego w Brukseli dnia 5 maja 2020 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 22 lutego 2021 r. ratyfikował wyżej wymienione porozumienie.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 porozumienia weszło ono w życie dnia 29 sierpnia 2020 r.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 porozumienia w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi ono w życie dnia 4 kwietnia 2021 r.

1. Jednocześnie podaje się do wiadomości, że pozostałymi stronami porozumienia stały się lub staną się w podanych poniżej datach:

Republika Bułgarii	13 grudnia 2020 r.
Republika Chorwacji	25 października 2020 r.
Republika Cypryjska	6 listopada 2020 r.
Królestwo Danii	29 sierpnia 2020 r.
Republika Estońska	17 lutego 2021 r.
Republika Łotewska	28 lutego 2021 r.
Republika Malty	28 listopada 2020 r.
Królestwo Niderlandów	31 marca 2021 r.
Republika Słowacka	13 listopada 2020 r.
Republika Słowenii	10 marca 2021 r.
Węgry	29 sierpnia 2020 r.

2. Jednocześnie podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 w związku z art. 4 ust. 2 porozumienia dnia 4 kwietnia 2021 r. tracą moc obowiązującą wszystkie postanowienia:

- 1) Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Bułgarii w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 11 kwietnia 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. poz. 322).

Z uwagi na powyższe, od dnia 4 kwietnia 2021 r. nie mają zastosowania data utraty mocy obowiązującej umowy, określona na podstawie jej art. 13 ust. 1, oraz data końcowa stosowania Klauzuli Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu (art. 13 ust. 2 umowy), podane w oświadczeniu rządowym z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Bułgarii w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 11 kwietnia 1994 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1486);

- 2) Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Republiką Słowacką w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 18 sierpnia 1994 r. (Dz. U. z 1996 r. poz. 246).

3. Jednocześnie podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 3 w związku z art. 4 ust. 2 porozumienia dnia 4 kwietnia 2021 r. traci moc obowiązującą Klauzula Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu w:
- 1) Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 21 lutego 1995 r. (Dz. U. z 1996 r. poz. 126) – art. 13 ust. 2 umowy.
Z uwagi na powyższe, od dnia 4 kwietnia 2021 r. nie ma zastosowania data końcowa stosowania Klauzuli Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu podana w oświadczeniu rządowym z dnia 24 maja 2019 r. w sprawie wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 21 lutego 1995 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1164);
 - 2) Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Cypru w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 4 czerwca 1992 r. (Dz. U. z 1993 r. poz. 521) – art. 13 ust. 3 umowy.
Z uwagi na powyższe, od dnia 4 kwietnia 2021 r. nie ma zastosowania data końcowa stosowania Klauzuli Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu podana w oświadczeniu rządowym z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Cypru w sprawie popierania i wzajemnej ochrony inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 4 czerwca 1992 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 204);
 - 3) Umowie między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 7 września 1992 r. (Dz. U. z 1994 r. poz. 235) – art. 13 ust. 3 umowy.
Z uwagi na powyższe, od dnia 4 kwietnia 2021 r. nie ma zastosowania data końcowa stosowania Klauzuli Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu podana w oświadczeniu rządowym z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Umowy między Rzeczpospolitą Polską i Królestwem Holandii o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji, sporządzonej w Warszawie dnia 7 września 1992 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 206).

Dodatkowo podaje się do wiadomości, że składając dokument ratyfikacyjny porozumienia, Królestwo Niderlandów złożyło deklarację o następującej treści:

„W sprawie C-284/16, Achmea, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) uznał, że artykuły 267 i 344 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie klauzulom arbitrażowym inwestor-
państwo zawartym w dwustronnych traktatach inwestycyjnych między państwami członkowskimi. Zgodnie z tym wyrokiem, przedmiotowe Porozumienie kończy obowiązywanie (dwustronnych) traktatów inwestycyjnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

Królestwo Niderlandów zauważa, że dwustronne traktaty inwestycyjne zostały zawarte przez Królestwo w odniesieniu do jednej lub więcej jego części. Królestwo Niderlandów uważa, że wyrok TSUE ws. Achmea stosuje się jedynie do dwustronnych traktatów inwestycyjnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w odniesieniu do europejskiej części Królestwa oraz że wyroku tego nie stosuje się do dwustronnych traktatów inwestycyjnych w odniesieniu do karaibskich części Królestwa, które stanowią Kraje i Terytoria Zamorskie. Przedmiotowe Porozumienie kończy obowiązywanie (dwustronnych) traktatów inwestycyjnych w odniesieniu do wszystkich części Królestwa Niderlandów. Królestwo Niderlandów pragnie podkreślić, że wyrok TSUE ws. Achmea nie zobowiązywał Królestwa Niderlandów do zakończenia obowiązywania dwustronnych traktatów inwestycyjnych w odniesieniu do ich Krajów i Terytoriów Zamorskich, a decyzja, aby tak uczynić, została podjęta niezależnie od wyroku TSUE ws. Achmea.”

“In Case C-284/16, Achmea, the Court of Justice of the European Union (CJEU) held that Articles 267 and 344 TFEU must be interpreted as precluding investor-state arbitration clauses contained in bilateral investment treaties between Member States. In accordance with that judgment, the present Agreement terminates (bilateral) investment treaties between the Member States of the European Union.

The Kingdom of the Netherlands notes that bilateral investment treaties have been concluded by the Kingdom for one or more of its constituent parts. The Kingdom of the Netherlands takes the view that the judgment of the CJEU in Achmea only applies to bilateral investment treaties between the Member States of the European Union in respect of the European part of the Kingdom, and that this judgment does not apply to these bilateral investment treaties in respect of the Caribbean parts of the Kingdom, the latter parts being Overseas Countries and Territories. The present Agreement terminates the (bilateral) investment Treaties in respect of all parts of the Kingdom of the Netherlands. The Kingdom of the Netherlands wishes to stress that the CJEU’s judgment in Achmea did not oblige the Kingdom of the Netherlands to terminate the bilateral investment treaties for its Overseas Countries and Territories and the decision to do so was taken irrespective of the CJEU’s judgment in Achmea.”

4. Jednocześnie podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 3 oraz art. 4 ust. 2 w związku z art. 12 ust. 2 porozumienia dnia 4 kwietnia 2021 r. traci moc obowiązującą Klauzula Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu w:

- 1) Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 23 września 1992 r. (Dz. U. z 1995 r. poz. 542) – art. 12 ust. 2 umowy.

Z uwagi na powyższe, od dnia 4 kwietnia 2021 r. nie ma zastosowania data końcowa stosowania Klauzuli Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu podana w oświadczeniu rządowym z dnia 11 kwietnia 2019 r. w sprawie wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Węgierską w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, sporządzonej w Budapeszcie dnia 23 września 1992 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 951);

- 2) Umowie między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowenii o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Lublanie dnia 28 czerwca 1996 r. (Dz. U. z 2000 r. poz. 1119) – art. 13 ust. 2 umowy.

Z uwagi na powyższe, od dnia 4 kwietnia 2021 r. nie ma zastosowania data końcowa stosowania Klauzul Przedłużonego Obowiązkiwania Traktatu podana w oświadczeniu rządowym z dnia 11 kwietnia 2019 r. w sprawie wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Słowenii o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Lublanie dnia 28 czerwca 1996 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 949).

Minister Spraw Zagranicznych: *Z. Rau*